

KIERUNEK: ISLANDIA

Wydarzenia w ramach projektu „Treasure Iceland: Theatre Inclusions”

Eyður / Øland, The Marble Crowd

Bohaterami spektaklu *Eyður* jest pięciu marynarzy, którzy utknęli na wybrzeżu Øland, wyspy położonej gdzieś pomiędzy rzeczywistością, a fikcją. Próbując odtworzyć świat z pamięci, potykają się między przeszłością a teraźniejszością, snując wizje przyszłości, w połyskującym post-dekadentckim krajobrazie, gdzie wyspa jest sceną refleksji i tęsknoty. Jak mówią twórcy spektaklu: „w *Eyður* ponownie spoglądamy na krajobraz i plastik, jako materiał rozpalający wyobraźnię. Od początku nie chcieliśmy tworzyć żadnego rodzaju narracji w tym projekcie. Wyszliśmy od idei, tu: idei wyspy i dalej pracowaliśmy z konkretnym materiałem, jako iskrą inspiracji dla historii, choreografii.”

Premiera *Eyður* odbyła się w Narodowym Teatrze Islandii w styczniu 2020 roku i spotkała się z wielkim uznaniem. Spektakl był nominowany do nagrody Grimman (Icelandic Performing Arts Award, przyznawana od 2003 roku przez Islandzkie Stowarzyszenie

Teatralne) w 11 kategoriach i zdobył ją za: najlepszą choreografię sceniczną, najlepszą oryginalną oprawę muzyczną oraz na najlepszy projekt kostiumów.

The Marble Crowd to nieformalny zespół artystów z Reykjavíku, którzy pracują razem, w różnych konstelacjach osobowych, od ponad dekady. Artyści uznawani są za jedną z najlepszych awangardowych grup teatralnych w Islandii.

Club Romantica, Abendshow

Historia zaczyna się od albumu fotograficznego, który aktor Friðgeir Einarsson kupił na pchlim targu w Belgii. Nie znamy osób ze zdjęć. Nie wiemy, dlaczego album był na sprzedaż. Może został skradziony? Zgubiony? Wyrzucony? Wiemy jedynie, że 40 lat temu pewna Belgijka wyjechała na wakacje na Majorkę, piła sangrię, pojechała na plażę, popłynęła motorówką i zrobiła sobie i swojej przyjaciółce zdjęcia.

Po dziesięciu latach Friðgeir postanawia znaleźć prawowitego właściciela albumu i zwrócić go. Aby tego dokonać musi jednak przeprowadzić szeroko zakrojone badania i uświadomić sobie związek między postaciami na zdjęciach, a ich możliwym losem.

W nagradzonym *Club Romantica* aktor przedstawia widzom osoby ze zdjęć, opowiada ich historię i zdejmuje zasłonę z tego, co stało się z ową Belgijką. Nad tą historią unosi się jednak pytanie - co stanie się z naszymi albumami, ze zdjęciami i wspomnieniami, gdy opuścimy scenę? Kto opowie naszą historię? Czy ktoś będzie nas pamiętał za 40 lat?

Friðgeir Einarsson, lider grupy Abendshow, jest jednym z najbardziej płodnych islandzkich twórców teatralnych ostatniej dekady. Jego spektakle teatralne zawsze są mocne, zabawne, tragiczne i zarazem bardzo osobiste.

Nothing is more tragic than a human being, Adolf Smári Unnarsson

Szczęście i jego niekończące się poszukiwanie, to temat tej współczesnej, oryginalnej w treści i formie, opery, stworzonej przez kompozytora Friðrika Margrétar-Guðmundssona, a napisanej i wyreżyserowanej przez Adolfa Smári Unnarssona.

Czterech bohaterów paraduje po scenie, w niezidentyfikowanej przestrzeni, szukając sensu i kontemplując to, co sprawia im radość. Jednak nigdzie nie mogą znaleźć odpowiedzi na swoje pytania, ponieważ nie ma nic bardziej tragicznego niż ludzka egzystencja. Życie to boleśnie zabawna tragedia i ciągle rozczarowania. Co więc można zrobić? Co jeśli wszystko zawiedzie? Po prostu usiądź, weź głęboki oddech, napełnij płuca powietrzem – wydychaj ze świstem. Powtarzaj do skutku. Wszystko się ułoży. Musi.

Opera miała premierę w Teatrze Tjarnarbio we wrześniu 2020 roku i została doceniona, TyT zdobywając siedem nominacji do Icelandic Performing Arts Award Gríman 2021 i zwyciężając w kategoriach Muzyka Roku i Piosenkarka Roku.

***The Valley*, Rósa Ómarsdóttir Inga Huld Hákonardóttir**

Tytułowa Dolina to miejsce, w którym człowiek i maszyna zostali połączeni, a granice między martwym ciałem, a ożywionym mechanizmem zostały zatarte. Dolina to przestrzeń dwoistości. Tu dwa ciała stają się jednym, lecz tylko po to, by ponownie się zduplikować. Niejasnym staje się bowiem, gdzie kończy się jedno, a zaczyna drugie. Które jest repliką którego?

Twórczynie, islandzkie performerki i choreografki, Inga Huld Hákonardóttir i Rósa Ómarsdóttir, grają w tym spektaklu na granicy tego co naturalne, a sztuczne. Używają przedmiotów do wytwarzania dźwięków, a dźwięków do wykonywania ruchów, kwestionując to, co naprawdę jest pod kontrolą. W *The Valley* skupiają się na podwójnych znaczeniach „mechanicznego człowieka”, sztucznej natury, maszyn organicznych i syntetycznych ogrodów.

Spektakl zdobył Icelandic Performing Arts Award Grimman za najlepszą choreografię roku 2016.

***POLISHING ISLAND*, International Theatre Company REYKJAVÍK ENSEMBLE**

To fizyczny spektakl teatralny, wyreżyserowany przez Pálinę Jónsdóttir, oparty na autobiograficznym zbiorze opowiadań polskiej autorki, Ewy Marcinek. Barwna i zabawna historia młodej kobiety z Polski, która przeprowadza się do Islandii, by zapomnieć o nieudanym małżeństwie i traumatycznych przeżyciach. Spektakl stanowi alegorię relacji międzykulturowych, migracji, zmian w islandzkiej demografii i rzeczywistości imigrantów. Jest to głos nowej generacji, zamieszkującej Islandię.

Jak pisano o spektaklu: „*POLISHING ISLAND* to rodzaj beztroskiej rewii lub filozoficznego, lekkiego, politycznego kabaretu psychicznego o konfliktach kulturowych, kluczach i słowach, które, jak wszyscy wiedzą, wystarczają do opisanego tego, czego doświadczamy, nie mówiąc już o tym, jak się czujemy.” - Þorgeir Tryggvason, Morgunblaðið

REYKJAVÍK ENSEMBLE to międzynarodowy Zespół Teatralny założony w 2019 roku przez reżyserkę teatralną i operową Pálinę Jónsdóttir oraz polską pisarkę Ewę Marcinek. Grupa jest pierwszym i jedynym niezależnym międzynarodowym teatrem w Islandii. Ich innowacyjna, pionierska praca tworzy aktywną profesjonalną platformę teatralną dla międzynarodowych artystów, których twórczość jest doceniana bez względu na pochodzenie, płeć czy język ojczysty. Zespół został uhonorowany tytułem Reykjavik's Art Group 2020 przez miasto Reykjavík

HATARI – koncert

Jak o sobie piszą, stanowią „antykapitalistyczny, techno-dystopijny kolektyw artystyczny”. Na arenie międzynarodowej są znani jako „industrialna grupa BDSM”. Ich występy wywołały niejedną skandal w rodzimej Islandii. Szersza publika mogła ich poznać, zachwycić lub oburzyć, za sprawą występu na 64. Konkursie Piosenki Eurowizji 2019.

Grupa została założona w Reykjavíku w 2015 roku przez Klemensa Hannigana, Matthíasa Tryggvi Haraldssona i perkusistę Einara Hrafna Stefánssona. Ich muzyka czerpie z elektroniki, punku i metalu. Ze względu na performatywny charakter ich działalności ważną rolę w zespole odgrywają towarzyszący muzykom tancerze.

Zespół Hatari zdobył tytuł wykonawcy roku na Icelandic Music Awards i jest trzykrotnym zwycięzcą „live act of the year” na Reykjavík Grapevine Music Awards. Grupa zdobyła również prestiżową nagrodę Iceland Music News Music Video of the Year Award.

W 2020 roku wydali swój pierwszy album długogrający, *Neyslutrans* (consumption trance).

Projekt realizujemy dzięki wsparciu ze środków Programu „Kultura” w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2014-2021.

Wspólnie działamy na rzecz Europy zielonej, konkurencyjnej i sprzyjającej integracji społecznej.